

[Glistrup]

man absolut ville have en literafgift, der var lavere end de 197 kr., nemlig 176 kr. 50 øre, og det er selvfølgelig altid populært på et hvilket som helst afgiftsområde, som man ved følges netop specielt af dem, der er interesserede i den pågældende branche, at tale om så lav en afgift som muligt, men i Danmarks økonomiske situation, når man skal betragte den som en helhed, har vi ikke råd til at gå ned på et mindre provenu af spiritusskatten.

Så siger de konservative, at de tror, der kommer det samme provenu ud af det. De konservatives ordfører erkendte faktisk, at det var en dumhed, de konservative begik, da de tilsluttede sig de tidligere års forlig om afgiftsforhøjelser på spiritussen, for det havde jo vist sig at gå helt anderledes, end de konservative havde regnet med, da man stemte for for nogle år siden, idet forbruget rent faktisk var faldet. Men på dette område skal vi nu ikke være så kede af, at der indtræder et faldende forbrug, for alkohol kan være en ganske streng fjende, specielt når den indtages i alt for stort og rigt mål, og derfor er de konservatives skræmthed over, at forbruget blev mindre med 197 kr. i afgift, hvad det vitterligt vil blive, end med 176 kr. 50 øre, i og for sig ikke noget, som vi behøver at tage så højtideligt og så alvorligt. De konservative mener, at der vil blive tale om en flytning af forbruget derved, at der er flere, som med 176 kr. 50 øre ville undlade at grænsehandle, ville undlade at købe i tax-free shops i forbindelse med udlandsrejser o. lign. Det er et argument, der på grund af den rent faktiske forskel mellem priserne i Danmark og i udlandet, uanset om man bruger 176 kr. 50 øre eller 197 kr., simpelt hen ikke holder, for selv 176 kr. 50 øre vil tilskynde folk til, i det omfang de overhovedet praktisk kan det, at købe whisky og cognac, og hvad der ellers er tale om, til udlandspriserne.

Hr. Ellemann-Jensen ironiserede noget over vort ændringsforslag nr. 4 og var ude i syvende decimal, da han sagde, at hvis folketinget på et eller andet tidspunkt forhøjer spiritusafgiften, ville det have en selvforstærkende tendens, hvis den skal reguleres efter forbrugerindeksen. Det er jo i den grad en skrivebordsteoretikerbetragtning, for det, som er det helt centrale, er, at vi skal ikke med disse faste beløb, som en literafgift vil indebære, komme ud i den situation, at spiritus-

afgiften, som årene går og inflationen skrider frem, bliver mindre og mindre tyngende. Det må være rigtigt at kombinere en spiritusafgift, der jo i allerhøjeste grad har ædruelighedsbetragtninger i sig også, med, at den holder den samme realtyngde, som den har i øjeblikket, og derfor mener jeg ikke, at tinget skal lade sig voldføre af hr. Ellemann-Jensen til at stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 4.

Fremskridtspartiets sidste ændringsforslag, det, som har nr. 15 i betænkningen, er de tre hidtidige ordførere åbenbart ikke nået frem til at læse. Jeg håber, det kan nås undervejs, før vi skal til at stemme, for det er i virkeligheden et særdeles praktisk forslag. Deri foreslås nemlig, at den meget korte frist på en uge, som ministeren vil pålægge landets restauratører og købmænd, ikke skal være indispensabel, så jeg håber, man når at få læst ændringsforslag nr. 15, så man i hvert fald kan stemme for det.

Aase Olesen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, er forhindret i at være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne blot meddele, at vi ikke kan stemme for det foreliggende forslag.

Vi har i udvalget opfordret regeringen til at fortsætte forhandlingerne om en løsning, der kunne samle et flertal, men det har man ikke ønsket.

Vi anbefaler, at lovforslaget går tilbage til behandling i udvalget, og i konsekvens heraf vil det radikale venstre undlade at stemme til samtlige ændringsforslag.

Bollmann (CD):

Dette lovforslag har været genstand for stor opmærksomhed og interesse både her i huset og uden for huset. Det har i den forbindelse været interessant at se, hvordan nogle af tingets partier har bevæget sig i denne sag.

Socialdemokratiet – dvs. ministeren – har stædigt i lang tid holdt fast ved den kombination af værdi- og mængdeafgift, som næsten hele branchen og administrationen har advaret imod, og som i EF-sammenhæng i det mindste må beskrives som yderst tvivlsom. Men nu i allersidste øjeblik kan man af